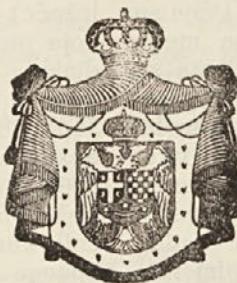

KRALJEVINA JUGOSLAVIJA

UPRAVA ZA ZAŠTITU

Klasa 74 (3)

INDUSTRISKE SVOJINE

Izdan 1. Aprila 1931.

PATENTNI SPIS BR. 7800

Actiengesellschaft C. P. Goerz, Optische Anstalt — Actiová společnost' K. P. Goerz, opticky ústav, Bratislava, Č. S. R.

Uređaj za odašiljanje za električni prenos u daljinu fino-stepenastih udešenja kuteva.

Prijava od 10. februara 1930.

Važi od 1. jula 1930.

Traženo pravo prvenstva od 11. februara 1929. (Nemačka).

Za prenašanje u daljinu položaja kazala na razdjelicima kružnice služe, kako je poznato, električni uređaji, čiji je odašiljavajući dio providjen sa kontaktnim pločicama, koje su u obliku kruga smještene, na jednoj nepomičnoj ploči iz izolacionog materijala, u kućnim razmacima prenijeli se imajućih razdjeljnih jedinica, pri čemu su svršishodno prenijeti se imajuće kućne vrednote još podijeljene u jedinične, desetinske, stotinske, eventualno i tisućinske grupe, od kojih je svakoj pojedinoj grupi pridijeljena jedna odgovarajuća još podijeljena kontaktna grupa, koje su pomoću kabela električno spojene sa svršishodno smještenim napravama za pokazivanje struje (n. pr. male, sa brojkama označene sijalice) primača, od kojih naprava naznačuju dovod struje samo one, čije se brojke podudaraju s onim kontaktnim pločicama, koje bivaju taknute od kliznih kontaktnih pera, koja su čvrsto spojena sa odašiljavajućim kazalom.

Kod vrlo finog stepenovanja prenijeti se imajućih kućnih vrednota nastaju naravno vrlo male jedinice kontaktnih razdjela, ako se neće, da promjer nepomične, kontaktne pločice noseće ploče iz izolacionog materijala, ne bude suviše velik. Usljed toga nastaju izvjesne radno-tehničke potешkoće obzirom na mogućnost priključka spojnih kablova na primač, tako, da se kod običnog smještaja jediničnih kontaktnih opruga, kod kojih susjedne kontaktne opruge

na obodu kontaktne ploče odašiljača odgovaraju redom slijedećim kućnim vrednotama, zaradi potrebe mesta za te priključke kablova ne može ići ispod jedne izvjesne najmanje razdjelne jedinice kao jedinične kontaktne razdiobe.

Kako bi i za vrlo fino ustopenjene kućne prenosne uređaje prostorne dimenzije naprave za odašiljanje mogle biti vrlo male, to se prema pronalasku kućni razmak uzastopce slijedećih jedinica kontaktnih opruga smještenih u obliku kružnice odabire prema jedno- ili višestrukom razdjelnom kulu kliznih kontaktnih mesta, koji je kuć povećan za teoretski jedinični razdjelni kuć.

U nacrtu pokazuje Sl. 1 poznati uređaj za prenos kuteva, dok Sl. 2 pokazuje primjerični oblik izvedbe predmeta pronalaska za stepenovanje kućnog prenosa (jediničnu kontaktну razdjelu) od 1'.

Kod poznatog uređaja po Sl. 1 neka su smješteni na jednoj, željenu kućnu razdiobu nosećoj ploči S iz izolacionog materijala, 20 jediničnik kontakata e_0 do e_{19} sa kućnim razmakom od 1' preko jednog središnjeg kuta od teoretski 19° (u praksi nešto više radi širine kontaktnih opruga, ali manje od 20°), koji su u parovima električki provodno skupa spojeni, i to e_0 sa e_{10} , e_1 sa e_{11} , e_2 sa e_2 i t. d. Od svakog od tih 10 kontakata e_0 do e_9 ide jedna provodna žica do po jedne sa brojkama snabdijevene male

sijalice G_0 do G_9 primača E. Iznad tih 20 jediničnih kontaktih opruga klize $360:20 = 18$ kontaktih ampera a_1 do a_{18} , koja su sva međusobno provodno spojena i čija su kontaktne mjesta točno razdijeljena među $360^\circ : 18 = 20^\circ$. Ova kontaktne mjesta su tako široka, da ona u svrhu izbjegavanja iskre strujnog otvora premošćuju izolacionu pukotinu između dvije kontaktne opruge. Unutar tih jediničnih kontaktih opruga je koncentrično smješteno 36 desetinskih kontaktih segmenata Z_0 do Z_{35} sa središnjim kutevima od 9° ili 1° izolacionim međuprostorom, od kojih su po 4 odn. 3 skupa provodno spojena i to Z_0 sa Z_{10}, Z_{20} i Z_3 , isto tako Z_1 sa Z_{11}, Z_{21}, Z_{31} , i t. d. do Z_9 sa Z_{19} i Z_9 . Od svakog od tih 10 kontaktih Z_0 do Z_9 ide jedna provodna žica do po jedne od 10 sa brojkama snabdjevenih malenih sijalica F'_0, G_{10}, G_{20} do G_{90} . Preko svih tih 36 desetinskih kontakata uzastopce klizi se kontaktne pera b, koje premošćuju izolacionu pukotinu. Unutar u obliku kružnice smještenih desetinskih kontaktih segmenata Z koncentrično su k tomu smještena četiri stolinska kontaktne segmenta h_0, h_1, h_2 i h_3 , od kojih prva tri obuhvaćaju po jedan središnji kut od 99° sa jednom međusobnom izolacionom pukotinom od 1° , dok četvrti (h_3) obuhvaća središnji kut od 59° te je od prvog h_0 isto tako rastavljen jednom izolacionom pukotinom od 1° . Od svakog od tih četiri stolinskih kontaktih segmenata, preko kojih uzastopce se klizi kontaktne pera c, koje premošćuju svaku izolacionu pukotinu, vodi jedna provodna žica do po jedne sa brojkama označene malenih sijalica G''_0, G_{100}, G_{30}^0 . Svi 24 malenih sijalica odašiljača međusobno je jednopolno spojeno, pri čemu to spojno mjesto kroz provodnu žicu r leži na jednom polu baterije B, čiji drugi pol leži na unutar stolinskih kontaktih segmenata h, do h_3 koncentrično ležećem kontaktnom prstenu R, na kojem se klizi kontaktne pera d, koje je provodno spojeno sa svim 20 kliznim kontaktih pera pričvršćeno na ploči kazala odašiljača. Prema tomu kod svakog položaja kazala svjetle tri malene sijalice, po jedna od jedinične, desetinske i stolinske grupe, a samo kod premošćenja jedne izolacione pukotine po jednom preko iste klizećem kontaktnom peru rasvjetle se dvije susjedne sijalice jedne grupe.

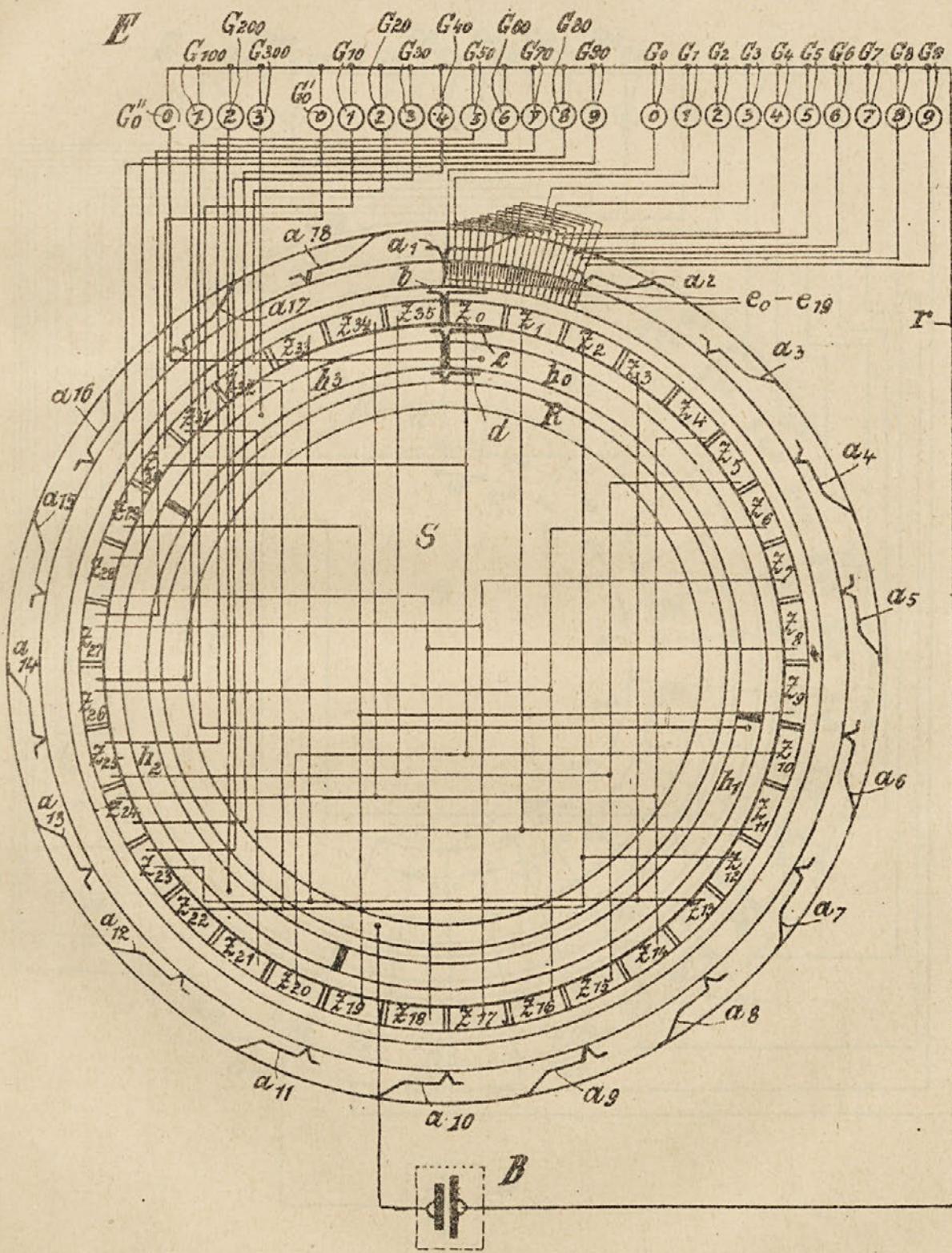
Iz Sl. 1 odmah je vidljivo, da ovdje najmanji mogući obod kontakti noseće ploče mora da bude 360 puta veći, nego li najmanja moguća jedinična kontaktne razdioba. Kako bi se moglo izići bez mijenjanja broja kontakta i kontaktih pera sa još mnogo

manjim dimenzijama odašiljača, dobivaju jedinične kontaktne opruge za uzastopce slijedeće kutne vrednote (u Sl. 1 uporedno ležeće) jednu u Sl. 2 prikazanu razdiobu, koja prema pronalasku kao za teoretsku jediničnu razdiobu (ovde 1°) umnožena razdioba kliznih kontaktih mjesta (ovde $360^\circ : 18 = 20^\circ$) iznosi dakle 21° . Pošto ali opseg svih jediničnih kontaktih opruga ne smije premašiti jedan puni kružni obod i pošto bi jednolika razdioba tih 20 jediničnih kontaktih opruga odgovarala kutnom opsegu od $19 \times 21 = 399^\circ$, to valja ove kontaktne opruge razdjeliti u dvije serije, od kojih svaka dobiva tu razdiobu od 21° , nu obje su serije za 10° jedna od druge razmještene. Usljed toga nastaju između pojedinih jedinačnih opruga slijedeće razdiobe: za prvu seriju od e_0 do e_9 sa kutnim razmacima od po 21° između dviju kontaktih opruga, zatim između e_9 i e_{10} kutni razmak od $360^\circ + 10 - 21 \times 9 = 181 = 9 \times 20 + 1$ i između e_0 do e_{19} opet po jedan kutni razmak od 21° . Usljed toga između dviju susjednih kontaktih opruga ne postoji jednoliki kutni razmak, već jedan promjenjivi između 10° i $21^\circ - 10^\circ = 11^\circ$. Jednolika razdioba kontaktih opruga nastala bi ali kod tog stepena prenosa od 1° kod primjene od samo 10 jediničnih kontakata pod 21° kutnog razmaka i $360:10 = 36$ točivilih kontaktih pera sa 10° kutnog razmaka. Pošto veličina naprave za odašiljanje poglavito ovisi od kutnog razmaka jediničnih kontakata i to ona može da bude to manja, što je veći taj kutni razmak, to bi taj potonji rasporedaj sa samo 10 jediničnih kontakata i 36 kliznih kontaktih pera bio jošte bolji nego li u Sl. 2 prikazani oblik izvedbe sa 20 jediničnih kontaktih opruga i 18 kliznih kontaktih pera. Rasporedaj desetinskih i stolinskih kontaktih segmenata, kao i električni spoj sa obročanim malenim sijalicama prijemnog uređaja jednak je kao u Sl. 1.

Patentni zahtev:

Uređaj za odašiljanje za električni prenos u daljinu fino-stepenastih udešenja kuteva, kod kojih su prenijeti se imajuće kutne vrednote još podijeljene u jedinične, desetinske, stolinske i u danom slučaju još i fisičinske grupe, pri čemu je svakoj od tih grupa dodijeljena jedna odgovarajuća kontaktne grupe, naznačen time, što je kutni razmak jediničnih kontakata dviju uzastopce slijedećih kutnih jedinica jednak jedno ili višestrukou razdjelnom kutu kliznih kontaktih mjesta povećanom za teoretski jedinični razdjelni kut.

S71

Sl. 2

